Lietas Nr. A420208815
Lietas arhīva Nr. A42-02088-15/16

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2015.gada 21.augustā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese D.Lubāne,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes - Valsts ieņēmumu dienesta - pārstāvei /pers. A/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. B/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2015.gada 1.aprīļa lēmuma Nr.22.11/L-15207 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – Dienests) Nodokļu pārvaldes Rīgas klientu apkalpošanas un reģistrācijas daļas vadītāja 2015.gada 10.martā pieņēma lēmumu Nr.8.67.1/34490 iekļaut /pers. B/ (turpmāk – pieteicējs) riska personu sarakstā (turpmāk – sākotnējais lēmums) (*lietas 27.-28.lapa*).

Pieteicējs sākotnējo lēmumu apstrīdēja Dienesta ģenerāldirektorei, kura ar 2015.gada 1.aprīļa lēmumu Nr.22.11/L-15207 sākotnējo lēmumu atstāja negrozītu (turpmāk – Lēmums) (*lietas13.-16.lapa*).

Lēmumā ietverts šāds pamatojums.

[1.1] No lietas materiāliem izriet, ka SIA „300" 2013.gada 5.decembrī nosūtīts brīdinājums Nr.8.43.2/68723 par saimnieciskās darbības apturēšanu saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 34.[1]panta otro daļu, jo līdz 2013.gada 5.decembrim SIA „300" nebija iesniegusi uzņēmuma gada pārskatu un uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarāciju par 2012.gadu. Turklāt SIA „300" arī līdz 2014.gada 14.janvārim nebija novērsusi brīdinājumā norādīto pārkāpumu.

Tādējādi Dienests, pamatojoties uz likuma „Par nodokļiem un nodevām" 34.[1] panta piektās un sestās daļas 1.punktu un likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 10.panta otrās daļas 8.punktu nosacījumiem, 2014.gada 14.janvārī pieņēma lēmumu Nr.8.42.2/L-1228 par SIA „300" saimnieciskās darbības apturēšanu.

[1.2] Pamats pieteicēja iekļaušanai riska personu sarakstā ir apstāklis, ka pieteicējs no 2004.gada 20.septembra ir SIA „300" amatpersona un viņa pienākumu pildīšanas laikā ir iestājušies apstākļi, kas bija par pamatu komercsabiedrības saimnieciskās darbības apturēšanai. Tāpat secināts, ka pieteicēja izdarītais pārkāpums rada sekas, kas būtiski var aizskart valsts un sabiedrības intereses kopumā.

[1.3] Likvidācijas gaitā kapitālsabiedrība turpina pastāvēt kā juridiska persona, un tai jāpilda visi likumā noteiktie pienākumi, tostarp, noteiktajā terminā jāsagatavo un jāiesniedz nodokļu deklarācijas un pārskati. Pieteicējam kā SIA „300" likvidatoram bija pienākums pildīt likuma „Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 1., 2. un 3.punktā noteiktos nodokļu maksātāja pienākumus. Tādējādi pieteicējam kā SIA „300" likumiskajam pārstāvim bija jānovērš komercsabiedrības pārkāpums, proti, jāiesniedz uzņēmuma gada pārskats un uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarāciju par 2012.gadu, kā arī vienlaikus jāiesniedz uzņēmuma gada pārskats un uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarāciju par 2006. - 2011.gadu, ziņojumus par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēja darba ienākumiem, iedzīvotāju ienākuma nodokli un uzņēmējdarbības riska nodevu par periodu no 2006.gada jūnija līdz 2013.gada novembrim.

[1.4] Likumdevēja mērķis, ieviešot riska personu sarakstu, ir aizsargāt sabiedrības intereses no pretlikumīgas rīcības un ir proporcionāls noteiktajiem šķēršļiem, jo persona, kas izvairās no nodokļu nomaksas, ar savu rīcību nodara zaudējumus valsts interesēm. Pieteicējs neiesniedzot normatīvajos aktos noteiktos dokumentus liedzis Dienesta amatpersonām iespēju pārbaudīt SIA „300" normatīvo aktu prasību ievērošanu nodokļu aprēķināšanā un maksāšanā, tādējādi apdraudot valsts un sabiedrības intereses. Turklāt norādītie apstākļi liecina, ka SIA „300" veic darbības, lai izvairītos no iespējamo nodokļu aprēķināšanas pārkāpumu atklāšanas.

Personas, kas atbilst riska personas statusam ir nepieciešams efektīvi atturēt no turpmākas iesaistes komerctiesiskajā vidē, līdz ar to atteikšanās tās ierakstīt Uzņēmumu reģistrā vestajos reģistros ir samērīgākais veids kā sabalansēt visu iesaistīto pušu tiesiskās intereses un tiesības.

[1.5] Attiecībā uz pieteicēja iebildumu par to, ka SIA „300" nodokļu parāds radās neplānoti neveiksmīgas saimnieciskās darbības rezultātā un naudas trūkuma dēļ, Lēmumā norādīts, ka naudas trūkums vai neplānoti neveiksmīga saimnieciskā darbība nav uzskatāmi par pamatotiem iemesliem, lai nodokļu maksātājs būtu atbrīvots no normatīvajos aktos noteikto pienākumu izpildes un attiecībā uz viņu netiktu vērsti normatīvajos aktos noteiktie ietekmējoši līdzekļi, piemēram, personas iekļaušana riska personu sarakstā.

[1.6] Kaut likuma „Par nodokļiem un nodevām" 34.[3]panta trešā daļa noteic, ka lēmums par personas iekļaušanu riska personu sarakstā jāpieņem piecu darbdienu laikā, Dienests norāda, ka norādītā lēmuma pieņemšanā būtiski ievērot likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 31.punktā noteikto divu gadu termiņu no dienas, kad Dienests ir pieņēmis lēmumu par komercsabiedrības saimnieciskās darbības apturēšanu.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par Lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar šādiem argumentiem.

[2.1] Pieteicējs neatbilst riska personas kritērijam.

Dienests ir nokavējis likuma „Par nodokļiem un nodevām" 34.[3]panta piektajā daļā noteikto procesuālo termiņu lēmuma par SIA „300"

saimnieciskās darbības apturēšanu. Tādējādi Dienests ir prettiesiski pieņēmis 2014.gada 14.janvārī lēmumu Nr.8.42.2/L-1228 par SIA „300" saimnieciskās darbības apturēšanu un līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka pieteicējs atbilst likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 31.punkta c) apakšpunktā minētajam kritērijam.

[2.2] Lēmums neatbilst Administratīvā procesa likuma 65.panta otrajai daļai, jo tajā nav ietverti lietderības apsvērumi. Pieņemot Lēmumu, netika veikts neviena lietderības apsvēruma elementa pienācīgs izvērtējums. Fiziskas personas iekļaušana riska personu sarakstā ir strikts sods, tādēļ nav pieļaujama situācija, ka lēmums tiek pieņemts, neiedziļinoties lietas būtībā, un kā pamatojums tiek norādīts virspusīgs teksts, kas nemaz nenorāda uz sasaisti ar adresātu un tā pašreizējo ekonomisko situāciju.

Dienests nav vērtējis, ka pieteicējs, kā fiziska persona un viņa īpašumā esošais SIA „iJurists.lv" pastāvīgi gūst ienākumus un katru gadu valstij nodokļos samaksā vairākus tūkstošus euro. Nav salīdzināta SIA „300" nodokļu parāda summa un pieteicēja kā fiziskas personas un SIA „iJurists.lv" regulāri nomaksāto nodokļu summa, ka regulāri tiek iesniegtas nodokļu deklarācijas un pildīti citi pienākumi. Pieteicēja iekļaušana riska personu sarakstā būtiski ietekmēs viņa iespēju turpināt nodarboties ar saimniecisko darbību, kā arī liegs plānotās saimnieciskās darbības paplašināšanos, dibinot jaunu komersantu auto nomas uzsākšanai.

Riska personu jēdziena un reģistra jēga ir neļaut personām veikt krāpšanos nodokļu jomā. Šāda reģistra mērķis ir ierobežot turpmāku šādu fizisku personu datu izmantošanu, lai no jauna reģistrētu fiktīvus uzņēmumus. Pieteicēja gadījums ir pretstats riska personu saraksta jēgai, jo SIA „300" nodokļu parāds radās neplānoti neveiksmīgas saimnieciskās darbības rezultātā, kā arī naudas resursu trūkuma dēļ.

Tādējādi Lēmums nav bijis nepieciešams leģitīmā mērķa – krāpšanas nodokļu jomā – samazināšanai. Līdz ar to sabiedrības guvums, iekļaujot pieteicēju riska personu sarakstā, nav nekāds, un lēmuma sekas nav samērīgas ar pieteicēja cilvēktiesību – tiesību brīvi izvēlēties nodarbošanos un darbavietu atbilstoši spējām un kvalifikācijai - aizskārumu.

Ievērojot minēto, Lēmums par pieteicēja iekļaušanu riska personu sarakstā nesatur pienācīgu lietderības izvērtējumu, kā arī ir nesamērīgs pret sabiedrības ieguvumu.

[3] Tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā Dienests neatzina pieteikumu pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem, papildus norādot sekojošo.

Dienesta 2014.gada 14.janvāra lēmums Nr.8.42.2/L-1228 par SIA „300" saimnieciskās darbības apturēšanu nav apstrīdēts likumā „Par Valsts ieņēmumu dienestu" un Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Tādējādi šāda administratīvā akta pārvērtēšana šīs administratīvās lietas ietvaros nav pieļaujama.

Nav pamatota un nav attiecināma uz konkrētajiem lietas apstākļiem pieteicēja atsaukšanās uz citu komercsabiedrību SIA „iJurists.lv". Apstāklis, ka pieteicējs ir amatpersona citā komercsabiedrībā, iespējams, pilda normatīvajos aktos noteiktos nodokļu maksātāja pienākumus, nav uzskatāms par īpašu apstākli, kas piešķirtu pieteicējam labvēlīgāku attieksmi vai attaisnotu iepriekš izdarītos tiesību normu pārkāpumus.

Pieteicēja iekļaušana riska personu sarakstā nepārkāpj Satversmes 106.pantā garantētās tiesības, jo uzņēmējdarbība nav vienīgais veids, kā pieteicējs var nodrošināt sev iztikas līdzekļus, vai vienīgais veids, ar kuru pieteicējs varētu nodarboties.

Atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 2013.gada 6.novembra grozījumu anotācijai attiecībā uz sabiedrības mērķgrupu, iekļaujot likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 31.punktu, likumdevējs to attiecina uz ikvienu personu, kura atbildīs definētajai riska personai. Minētajā tiesību normā ietvertais regulējums ir vērsts pret negodīgiem komersantiem, kuru izslēgšana no uzņēmējdarbības vides veicinās godīgu konkurenci un uzņēmējdarbības attīstību kopumā, aizstāvot sabiedrības intereses. Bez tam normatīvajā aktā iekļauto grozījumu mērķis ir proporcionāls noteiktajiem šķēršļiem, jo persona, kas izvairās no nodokļu nomaksas, ar savu rīcību nodara zaudējumus valsts interesēm, par ko likumdevējs ir paredzējis ne tikai administratīvo, bet arī kriminālatbildību. Līdz ar to pieteikumā atrauti no konteksta norādīts likuma mērķis, jo riska personas definīcija attiecināma ne tikai uz negodīgu komercdarbību, kurā tiek izmantoti bezpajumtnieki un uz trešo valstu pilsoņu vārda reģistrētie fiktīvie uzņēmumi, bet arī uz tiem gadījumiem, kad nodokļu maksātāju saimnieciskā darbība tiek apturēta, konstatējot smagus pārkāpumus nodokļu jomā saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 34.[1] pantu.

[4] Tiesas sēdē iestādes pārstāve prasījumu neatzina, paskaidrojumos norādot uz Lēmumā norādīto pamatojumu un rakstveida paskaidrojumos ietvertajiem iebildumiem.

Pieteicējs uz tiesas sēdi nebija ieradies, rakstveida iesniegumā lūdza lietu izskatīt bez viņa klātbūtnes (*lietas 42.lapa*).

Motīvu daļa

[5] Izskatāmajā lietā strīds ir par to, vai Dienests pamatoti ir iekļāvis pieteicēju riska personu sarakstā.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 31.punkts noteic, ka riska persona ir fiziskā persona, kas atbilst vismaz vienam no šādiem kritērijiem:

a) persona ir piekritusi ieņemt komercsabiedrības valdes locekļa amatu bez nolūka veikt komercdarbību;

b) personas deklarētās dzīvesvietas adrese atbilst šā panta 30.punktā minētajam terminam „riska adrese";

c) persona ir vai ir bijusi amatpersona komercsabiedrībā un tās amata pienākumu pildīšanas laikā ir iestājušies apstākļi, kas bija par pamatu komercsabiedrības saimnieciskās darbības apturēšanai, un no dienas, kad Valsts ieņēmumu dienests ir pieņēmis lēmumu par komercsabiedrības saimnieciskās darbības apturēšanu, nav pagājuši divi gadi;

d) persona, kurai saimnieciskās darbības veikšanas rezultātā ir izveidojušies nokavētie nodokļu maksājumi, kas pārsniedz 7 000 *euro*, ja to samaksas termiņš normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nav pagarināts vai nav iesniegts maksātnespējas procesa pieteikums tiesā, Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā ir tiesiski apstiprināts akts par piedziņas neiespējamību un nav pagājuši trīs gadi no nodokļu samaksas termiņa dienas;

e) persona ir vai ir bijusi amatpersona komercsabiedrībā, un tās amata pienākumu pildīšanas laikā komercsabiedrībai ir izveidojušies nokavētie nodokļu maksājumi, kas pārsniedz 15 000 *euro*, ja to samaksas termiņš normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nav pagarināts vai komercsabiedrība nav iesniegusi maksātnespējas procesa pieteikumu tiesā, Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā ir tiesiski apstiprināts akts par piedziņas neiespējamību un nav pagājuši trīs gadi no nodokļu samaksas termiņa dienas.

Tādēļ par riska personu persona atzīstama gadījumā, ja tā atbilst kādam no minētajā tiesību normā iekļautajiem nosacījumiem.

Lēmums ir pamatots ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 31.punkta c) apakšpunktu. Lai atzītu, ka pieteicējs atbilst šīs tiesību normas nosacījumiem, tiesai jāpārbauda vai ir konstatējams tiesību normā noteikts kumulatīvs pazīmju kopums, proti, vai pieteicējs bijis amatpersona komercsabiedrībā, vai amata pienākumu pildīšanas laikā ir iestājušies apstākļi, kas bija par pamatu komercsabiedrības saimnieciskās darbības apturēšanai un vai no dienas, kad Dienests ir pieņēmis lēmumu par komercsabiedrības saimnieciskās darbības apturēšanu, nav pagājuši divi gadi.

[6] No lietas materiāliem tiesa konstatē turpmāko.

[6.1] Ar publiski pieejamo Komercreģistra informāciju apstiprinās, ka pieteicējs bija SIA „300" vienīgā amatpersona laika periodā no 2004.gada 20.septembra līdz 2012.gada 12.novembrim. Savukārt no 2012.gada 12.novembra pieteicējs ir sabiedrības likvidators ar tiesībām pārstāvēt sabiedrību atsevišķi.

[6.2] Saskaņā ar 2014.gada 14.janvāris Dienesta lēmumu Nr.8.42.2/L-1228 apturēta SIA „300" saimnieciskās darbība (*lietas 30.-32.lapa*). Minētajā lēmumā konstatēts, ka SIA „300" nav iesniegusi uzņēmuma gada pārskatu un uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarāciju par 2012.gadu, kā arī nav iesniegusi uzņēmuma gada pārskatu un uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarāciju par 2006. - 2011.gadu, ziņojumus par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēja darba ienākumiem, iedzīvotāju ienākuma nodokli un uzņēmējdarbības riska nodevu par periodu no 2006.gada jūnija līdz 2013.gada novembrim.

[6.3] Ar 2015.gada 10.marta Dienesta lēmumu Nr.8.67.1/34490 nolemts iekļaut pieteicēju riska personu sarakstā (*lietas 27.-28.lapa*).

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka Dienests ir ievērojis likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 31.punkta c) apakšpunktā norādītos priekšnoteikumus lēmuma pieņemšanai par pieteicēja iekļaušanu riska personu sarakstā. Proti, pieteicējs kopš 2004.gada 20.septembra ir bijis SIA „300" vienīgā amatpersona ar tiesībām pārstāvēt sabiedrību atsevišķi, viņa amata pienākumu pildīšanas laikā ir iestājušies apstākļi, kas bija par pamatu SIA „300" saimnieciskās darbības apturēšanai un sākotnējais lēmums pieņemts divu gadu laikā no dienas, kad Dienests ir pieņēmis lēmumu par komercsabiedrības saimnieciskās darbības apturēšanu.

[7] Attiecībā uz pieteikumā norādīto, ka Dienests nav apsvēris nelabvēlīga administratīvā akta izdošanas lietderību un, pieņemot Lēmumu, nav veikts neviena Administratīvā procesa likuma 66.panta otrajā daļā noteiktā lietderības apsvēruma elementa izvērtējums, tiesa norāda sekojošo.

Kā jau tiesa norādīja iepriekš, pieteicējs kopš 2004.gada 20.septembra ir SIA „300" vienīgā amatpersona, tātad viņa pienākums atbilstoši Komerclikuma 221.panta pirmās daļas nosacījumiem bija vadīt un pārstāvēt komercsabiedrību, tajā skaitā pildīt nodokļu maksātāja likumā „Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 1., 2. un 3.punktā noteiktos pienākumus aprēķināt maksājamo (iemaksājamo) nodokļu summas, noteiktajā termiņā un pilnā apmērā nomaksāt nodokļus un nodevas un iesniegt nodokļu administrācijai konkrēto nodokļu likumos paredzētās nodokļu deklarācijas un pārskatus normatīvajos aktos noteiktajos termiņos. Atbilstoši likuma „Par grāmatvedību" 3.pantam komercsabiedrības vadītājs organizē grāmatvedības kārtošanu. Tātad pieteicējam, kā SIA „300" amatpersonai jāapzinās sava atbildība saistībā ar uzņēmuma vadīšanu un pārstāvēšanu ar visiem no tā izrietošajiem pienākumiem un tiesībām.

Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 14.punktu izvairīšanās no nodokļu vai nodevu maksāšanas nosacījumiem - apzināta nepatiesas informācijas sniegšana nodokļu deklarācijās, nodokļu deklarāciju, informatīvo deklarāciju vai nodokļu administrēšanai un kontrolei nepieciešamās pieprasītās informācijas neiesniegšana, nelikumīga nodokļu atvieglojumu, priekšrocību un atlaižu piemērošana vai jebkura cita apzināta darbība vai bezdarbība, kuras dēļ nodokļi vai nodevas nav samaksātas pilnā apmērā vai daļēji.

No citētās tiesību normas izriet, ka izvairīšanās no nodokļu nomaksas nav tikai krāpnieciskas vai fiktīvas darbības, lai gūtu fiskālās priekšrocības, bet tā ir arī normatīvajos aktos noteikto nodokļu deklarāciju un pārskatu neiesniegšana. Tādējādi riska personu reģistra mērķis izslēgt no komerctiesiskās vides personas, kuras neievēro nodokļu normatīvo aktu prasības un kuras atbilst likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 31.punktā noteiktajiem kritērijiem.

2013.gada 6.novembra likuma „Grozījumi likumā „Par nodokļiem un nodevām"" anotācijā norādīts, ka likumdevēja mērķis, ieviešot riska personu sarakstu, ir aizsargāt sabiedrības intereses no pretlikumīgas rīcības un ir proporcionāls noteiktajiem šķēršļiem, jo persona, kas izvairās no nodokļu nomaksas, ar savu rīcību nodara zaudējumus valsts interesēm, tātad katram valsts iedzīvotājam. Dienests, veicot nodokļu iekasēšanu, nodrošina, ka valstij ir pieejami finanšu resursi, kurus valdība izmanto, lai īstenotu aizsardzības, sociālās, vides aizsardzības un citas programmas, regulētu ieņēmumu sadalījumu starp valsts un pašvaldību budžetiem, iezīmētu nodokļu ieņēmumus īpašiem mērķiem un noteiktu valsts ieņēmumu izlietošanas virzienus, lai budžeta resursi atbilstoši prioritātēm tiktu izlietoti pēc iespējas efektīvāk. Nesaņemot pietiekošo finansējumu, pašvaldība nevar nodrošināt pilnvērtīgu iepriekš minēto mērķu finansēšanu, līdz ar to persona, kas izvairās no nodokļu nomaksas un nemaksā nodokļus pilnā apmērā, nodara ne tikai finansiālus zaudējumus budžetam, bet arī zaudējumus sabiedrībai, kurus nav iespējams izteikt naudas vērtībā.

Lietā nepastāv strīds par to, ka SIA „300" nav iesniegusi Dienestam uzņēmuma gada pārskatu un uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarāciju par 2012.gadu, kā arī nav iesniegusi uzņēmuma gada pārskatu un uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarāciju par 2006. - 2011.gadu, ziņojumus par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēja darba ienākumiem, iedzīvotāju ienākuma nodokli un uzņēmējdarbības riska nodevu par periodu no 2006.gada jūnija līdz 2013.gada novembrim. Turklāt laikā, kad pieteicējs bija SIA „300" amatpersona, ar Dienesta lēmumu komercsabiedrības saimnieciskā darbība tika apturēta.

Līdz ar to tiesa secina, ka Dienestam bija pamats atzīt, ka pastāv likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 31.punkta c) apakšpunktā minētie apstākļi, lai pieteicēju atzītu par riska personu.

[8] Attiecībā uz pieteikumā norādīto, ka Dienests nav ievērojis likuma „Par nodokļiem un nodevām" $34.^{1}$ panta piektajā daļā noteikto termiņu lēmuma par SIA „300" saimnieciskās darbības apturēšanu, tiesa norāda sekojošo.

Dienesta rakstveida paskaidrojumā pamatoti norādīts, ka šīs administratīvās lietas ietvaros nav vērtējams Dienesta 2014.gada 14.janvāra lēmuma Nr.8.42.2/L-1228 par SIA „300" saimnieciskās darbības apturēšanu tiesiskums. Pieteicējs minēto lēmumu nav apstrīdējis normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. Tādējādi norādītais lēmums ir kļuvis neapstrīdams un tā pārvērtēšana šīs administratīvās lietas ietvaros nav pieļaujama.

[9] Citiem apstākļiem, tai skaitā faktam, ka pieteicējs kā fiziska persona un viņa īpašumā esošais SIA „Jurists.lv" pastāvīgi gūst ienākumus un katru gadu valstij nodokļos samaksā vairākus tūkstošus euro, regulāri iesniedz nodokļu deklarācijas un pilda citus pienākumus, lietā nav izšķirošas juridiskas nozīmes, tāpēc tiesa spriedumā tos detalizēti neatrunā.

Kā izriet no likuma „Par nodokļiem un nodevām" $34.^{2}$panta pirmās daļas, ja nodokļu maksātājs ir novērsis visus lēmumā par saimnieciskās darbības apturēšanu minētos pārkāpumus un par to paziņojis, Dienests pēc pārbaudes veikšanas vienas darbdienas laikā atjauno nodokļu maksātāja saimniecisko darbību. Savukārt minētā likuma $34.^{3}$panta piektā daļa noteic, ka par personas izslēgšanu no riska personu saraksta Dienests var lemt vienīgi pēc tam, kad persona ir veikusi darbības, kuru rezultātā ir zudis pamats tās iekļaušanai riska personu sarakstā atbilstoši šā likuma 1.panta 31.punkta "b", "c", "d" vai "e" apakšpunktā noteiktajam, un paziņojusi Dienestam.

No norādītajām tiesību normām izriet, lai pieteicēju varētu izslēgt no riska personu saraksta, viņam ir jānovērš visi lēmumā par SIA „300" saimnieciskās darbības apturēšanu minētie pārkāpumi. Apstāklis, ka pieteicējs kā fiziskas persona un kā amatpersona citā komercsabiedrībā ievēro nodokļu maksātājam noteiktos pienākumus, tai skaitā, iesniedz nodokļu deklarācijas un maksā nodokļus normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nav

uzskatāms par apstākli, kura rezultātā ir zudis pamats personas iekļaušanai riska personu sarakstā.

[10] Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa secina, ka Lēmumu ir tiesisks un pamatots, savukārt pieteikums par norādītā lēmuma atcelšanu ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu un 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt pilnībā /pers. B/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2015.gada 1.aprīļa lēmuma Nr.22.11/L-15207 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese D.Lubāne